

HVA ER ATTRAKSJONEN

PÅ FJELLET?

Bare tro, bare tro,
Alle ting er mulig, bare tro.

La oss bøye våre hoder nå.

Gud Far, det er vår oppriktige bønn i kveld, da vi ser alt Du gjør for folket i denne tid. Og vi ber Deg, Herre, må vi bare tro, bare tro at Det er Sannheten, det skrevne Ord som blir manifestert for oss. Gi disse ting, Far.

² Nå i kveld ønsker vi å takke Deg for Lyset som Du kastet over Skriftstedene for oss denne morgenen. Og vi ber i kveld, Herre, i bønnekøen, at Du må stadfeste Ditt Ord til å være Sannheten.

³ Vi ber for alle menighetene og forsamlingene som er samlet rundt de—de—de små mikrofonene utover, fra nasjonen, hele veien til vestkysten, opp inn i fjellene i Arizona, ned til slettene i Texas, langt ut på østkysten, utover hele landet, Herre, hvor de har samlet seg. Mange timer unna, er vi i tid, men, Herre, vi er sammen i kveld som én enhet, troende, som venter på Messias' Komme. Vi ber Himmelske Far, at Du må sende Ham snart til Din Menighet. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

⁴ Vær så god og sitt. Kristne hilsninger til alle som er her i kveld. Jeg er lei for at vi fortsatt er stuet så tett sammen at vi nesten ikke kan puste. Selv klimaanleggene, så bra som det er klimatisert, har ikke mye virkning, så mange mennesker. Hvis det knapt bare var en normal kirke full av mennesker, ville de klimaanleggene få dere til å fryse. Men nå har alle en vifte, og vifter, og klimaanlegget blåser så hardt det kan.

⁵ Vi sender hilsninger fra østkysten til vest, til alle våre venner i Kristus, som hører på. Vi sender hilsninger bort til San Jose, broder Borders, gruppen der oppe. Vi sender hilsninger opp i fjellene, Prescott, Arizona, til broder Leo Mercier og gruppen hans som er der oppe ventende på Herrens Komme. Vi sender hilsninger til de i Tucson, som er samlet i kveld, ventende på Herrens Komme. Ned til Houston, Texas, til de som venter på Herrens Komme. Oppe i Chicago, til de som venter på Herrens Komme. Oppe på østkysten, New York og Connecticut, og de store gruppene der oppe, som venter på Herrens Komme. Vi har ikke sitteplass for dem her, så vi må bare sende dem Ordet via telefonens middel. Vi sender hilsninger til broder Junior Jackson i kveld, og gruppen hans nede i Clarksville. Broder Ruddell, oppe på

seksti-to, og gruppen hans, ventende på Herrens Komme. Og vi er samlet her i kveld i hjemmemenigheten, tabernaklet, ventende på Herrens Komme.

⁶ Og nå, mange av dere var kanskje ikke på møtene denne morgenen. Men jeg håper at alle, som ikke var det, vil få lydbåndet, for jeg tror det var det mest direkte Budskapet til menigheten siden Budskapet *Herrer, hvilken tid er det?* Jeg følte Åndens salvelse, følte meg ledet til å si det jeg gjorde. Det var langt, men likevel følte jeg meg ledet til å gjøre det. Og jeg tror Herren, ved Sitt Ord, viste det hvilken tid vi lever i. Og sørger for at vi forstår disse mystiske tingene som skjer. Dere vet, Bibelen sier, "De vise skal forstå."

⁷ Men nasjonene og folket vil gradvis bli "svakere og visere." Bare tenk, gjennomsnitts-amerikaneren er nå middelaldrende, rundt tjue år gammel, svakere men visere. De hadde ikke jetfly på den tiden, og—og atom-stridshoder, men de levde mye lenger. Vi blir svakere og visere, og vår egen visdom er det som vil ødelegge oss. Vi vil ødelegge oss selv. Gud vil ikke ødelegge oss; vår visdom vil ødelegge oss. Det har alltid vært på den måten, og slik vil det være igjen.

⁸ Nå, om Herren vil, neste søndag morgen, vet ikke nå hva jeg skal tale over, men jeg stoler på at Herren, hvis Han lar oss leve og ingenting skjer, og det er Hans vilje, tar vi sikte på å tale et nytt Budskap neste søndag morgen, ha bønn for de syke neste søndag kveld. Så faller det i min lodd å vende hjem igjen til Arizona, for å ta familien tilbake så barna kan skrives inn i skolen. Så vil dere bli . . . Vi vil underrette dere, så fort vi kan, om møtene etter som de tar form, eller tidspunktene som vi . . . stedene vi tar sikte på å være. Så, Gud velsigne dere alle.

⁹ Nå i kveld, idet jeg vet at den er . . . jeg er femten minutter for sen, til å begynne med, kvart på åtte her i Jeffersonville; og den er rundt kvart på ni på østkysten, og så er klokken rundt fem på vestkysten. Så nå er vi rett rundt solnedgang her. Og jeg ønsker å tale til dere bare for et kort møte, for å prøve å finne Åndens salvelse, og så innkalle bønnekøen.

¹⁰ Og jeg ønsker at forsamlingen her, i tillegg til forsamlingen som er samlet på andre steder, finner en eller annen mann, en eller annen broder som er salvet med Ånden; og når vi begynner å be for de syke, gå og legg hendene på de som er i din forsamling. Husk, Gud er allestedsnærværende; Han er overalt. Så, nede i Texas, over i California, oppe i Arizona, hvor enn du er, legg hendene på de som er syke når vi begynner å be for de syke. Og jeg er sikker på at Gud vil høre og svare på bønn.

¹¹ Underlige ting, forrige søndag kveld, og salvelsen fortsatte, og den Hellige Ånd . . . Det var litt av noen saker. Jeg hadde ikke hatt en—en skjelningskø på månedsvi, siden jeg var her forrige gang. Og så å gå opp der under et løfte . . . Du vet ikke

at Han vil gjøre det. Du kan ikke si at Han vil gjøre det. Du må bare gå opp der og vente. Han er suveren. Han gjør det Han vil. Men stå der og vente for å se hva Han vil gjøre, så føle Det bryte løs over deg på den måten.

¹² Og på slutten av møtet, vet ikke hvem det var, men det hadde vært en—en mann et eller annet sted i køen som var høy, og skallet, og han var en veldig syk person.

¹³ Og så helt på slutten, var det en mann som kom til syne her på plattformen, og han hadde hodet bøyet, og så ut som han led, holdt seg rundt magen. Og jeg tenkte at det måtte være den første eller andre mannen, eller når det var jeg hadde bedt for ham, for han var skallet og holdt hodet sitt ned; en stor mann, foroverbøyd. Men jeg så meg rundt og jeg fant mannen sittende der ute, men han frydet seg. Jeg tenkte, “Hvor er det?” Jeg kunne ikke skjønne hvor det var. Jeg kunne føle det og se mannen foran meg.

Jeg følte det trakk rundt denne retningen, og det kom bak fra. Jeg kikket på broder Neville og disse to som sitter her, det var ikke dem. Jeg sa, “Mannen er på innsiden av dåpsrommet bak der.” Og vet dere hvem det var? Broder Shepherd. Grunnen til at jeg ikke kunne gjenkjenne ham, var fordi han satt bak der med hodet bøyd, og ba.

¹⁴ Han trodde han kom til å dø, har trodd det de siste ukene. Hans kone sa at han skulle skaffe seg et nytt par sko, og han sa, “Jeg kommer ikke til å trenge dem. Jeg kommer ikke til å være her så lenge.”

¹⁵ Og han møtte meg her om dagen i...der oppe i hagen, broder Woods, ropte og priste Gud. Sa, “Jeg spiser bacon, egg, tomater, alt jeg ønsker.”

¹⁶ Og ga ydmykt fra seg plassen sin, gikk inn bak der avsides, og ba. Ser dere, du trenger ikke et bønnekort, du trenger bare tro. Skjønner?

Nå, jeg visste ikke om han ble helbredet eller ikke, jeg bare sa, “En—en mann, ber, han har noe som er galt.” Jeg tror Den nevnte hva det var, “Mageproblemer, og ber bak der. Herren Jesus gjør deg frisk.” Nå, det var alt jeg kunne si. Dragningen var at han ba. Jeg kunne se det, men hva som skjer vet jeg ikke. Skjønner?

¹⁷ Men når dere hører Den komme tilbake, er alle klar over, når Den sier, “SÅ SIER HERREN,” ser dere, det er ikke meg som taler lenger da; det er Ham.

¹⁸ Men jeg sier alltid, “Jesus Kristus har gjort deg frisk,” det er nøyaktig Sannheten. “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår ble vi helbredet.” Skjønner? Skjønner?

¹⁹ Men når Den kommer, “SÅ SIER HERREN,” og forteller deg hva du skal gjøre og hva som vil skje, følg med på det, det vil bli på den måten.

20 Men når jeg sier, “Jesus Kristus helbreder deg og gjør deg frisk,” så tror du det, fordi Han allerede har sagt det. Jeg gjentar bare hva Han sa.

21 Og en visjon er bare å gjenta hva Han viste. Forstår dere?

22 Nå må vi skynde oss og gå rett inn i Ordet, for jeg vet at mange av dere som er her, har store avstander å reise i kveld. Jeg ber om at Gud må velsigne dere, hjelpe dere og beskytte dere langs veiene. Og nå ønsker jeg i kveld å gå til Matteus, det 21. kapitlet, og vers 1 til 11, i Matteus. Og, nå, hvis du ikke har Bibelen din, eller hvis du ønsker å skrive ned disse Skriftstedene, helt i orden.

23 Og nå til deg som ikke hørte Budskapet denne morgenen, og du har en lydbåndopptaker; vi reklamerer aldri, for å selge lydbånd. Vi reklamerer aldri, for å selge noe. Noen ganger i et stort møte annonserer de at de har noen bøker bak der; vi gjør ikke noe ut av dem. Broder Vayle er skribenten. Lydbåndene, mannen som driver lydbåndvirksomheten der kan fortelle dere, at vi ikke tjener penger på lydbånd. Vi gjør ikke . . . Det er ikke “lydbåndene”; det er Budskapet. Og når en mann får det for seg at det er penger, kommer han ikke til å lage lydbånd noe mer. Det er riktig. Jeg spurte om det, jeg tror lydbåndene våre selges rundt, under fem dollar, eller noe, tre til fem, eller noe slikt. Hva sier du? Tre; og fire, for de store, lange lydbåndene.

24 Og en bestemt forkynner, jeg ba om et av hans lydbånd, og det var ni dollar, rundt tjue minutter eller tretti, av et budskap.

25 Så jeg skjønner at vår broder Sothmann bak der ikke blir noe rik, ingen av dem, på disse lydbåndene som de—de gir ut. Ser dere, de tjener akkurat nok til å klare seg på det. Kan ikke be dem å lage dem for ingenting, fordi de må kjøpe lydbåndene og alt annet. Og maskineriet er veldig kostbart, koster rundt ti tusen dollar å få montert for å lage lydbåndene, til å begynne med.

26 Nå, jeg går ut fra at jeg snart . . . har annonsert det allerede. Men det er et lydbånd-møte igjen. Nå og da vi . . . tillitsmennene, jeg har ingenting med det å gjøre i det hele tatt. Jeg har ikke engang . . . aldri på noen av møtene. Det er verken—verken for eller imot. De bytter på tilslaget; tillitsmennene bestemmer hvem som er neste mann til å lage lydbånd, og de sender ham et brev. Det er alt jeg vet om det. De tar hånd om det, for jeg kan ikke engang innvie babyer og desto mindre ta hånd om lydbånd, eller døpe.

27 Så jeg har rettet oppmerksomheten min mot dette Budskapet, det er det Tredje Rykk, og det er det jeg må være lojal og ærbødig for.

28 Matteus 21:1 til 11. Jeg sa det så dere kunne se etter det . . . eller gå til Skriftstedene.

Og da d. . . Og da de nærmet seg Jerusalem, og kom til Betfage, ved Oljeberget, . . . sendte Jesus to av sine disipler av sted,

og sa til dem: Gå inn i landsbyen rett foran dere, og straks skal dere finne et esel som er bundet, og en eselfole sammen med det: løs dem og før dem til meg.

og hvis noen sier noe til dere, skal dere svare: Herren har bruk for dem; og straks skal han sende dem med.

Alt dette skjedde, for at det skulle gå i oppfyllelse som var talt ved profeten, når han sier:

Si til Sions døtre: Se, din Konge kommer til deg, ydmyk, . . . ridende på et esel, og en eselfole, aseninnens fole.

og disiplene gikk av sted, og gjorde som Jesus hadde befalt dem,

og de hentet eselet, og eselfolen, og la klærne sine på dem, og satte ham på dem.

og en meget stor folkemengde bredte klærne sine ut på veien; og andre skar grener av trærne, og strødde dem utover veien.

og folkemegden som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte og sa: Hosianna, Davids sønn: Velsignet være han som kommer i Herrens navn; Hosianna i det høyeste.

og da han var kommet inn i Jerusalem, ble hele byen satt i bevegelse, og sa, Hvem er dette?

Da sa folkemengden: Dette er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.

²⁹ Hvis jeg nå skulle ta en tekst fra det, på omkring tretti minutter før bønnekøen begynner, ønsker jeg å ta dette som en tekst: *Hva er attraksjonen på fjellet?*

³⁰ Nå, det hadde vært en veldig slitsom, nervøs dag, og det var en uvanlig dag. Vi finner Jesus her kommende oppover til Jerusalem, klar for å ta del i påsken. Og påsken er da påskelammet ble drept, og blodet ble spredt over nådestolen til forsoning for—for folket. Og Han hadde kommet opp fra Betfage og hadde kommet til toppen av Oljeberget, som skuer ned på et annet lite fjell der Jerusalem ble bygget. Og mens Han kikket, og visste at dette var Hans siste besøk.

³¹ Dette var tiden da Han ville bli overgitt i hendene til syndige menn og de ville drepe Ham. Han ville dø den grusomste døden som en dødelig noen gang hadde dødd, og bli begravet. Han ville bli forrådt av Sine Egne, noen av dem stod helt sammen med Ham. Og Han, som var Gud, visste hva som

var i deres hjerter, og visste fra begynnelsen hvem som ville forråde Ham. Og visste at den mannen var sammen med Ham som satt ved Hans side og telte pengene Hans for Ham, og så videre, visste at den mannen ville forråde Ham. Og visste at et grusomt romersk kors ventet på Ham der ute. Han visste at vannet i Hans kropp og Blodet i Hans kropp ville skille seg, og at Blodet ville dryppe ned fra Hans panne, store dråper som svette. Han visste at alt det var foran Ham. Og Han står på fjellet, og ser over mot Jerusalem.

³² Folket på den tiden, det . . . det de kalte på den tiden, “en bedre religiøs klasse mennesker,” hatet Ham. Menighetene på den tiden hatet Ham og fordømte Ham, og fordømte alle som hørte på Ham. Og hvis de gikk og tok del i Hans kampanjer, ble de umiddelbart bannlyst fra menighetens fellesskap. Ikke rart Skriften sier, “Han kom til Sine Egne, og Hans Egne tok ikke imot Ham.” De som burde ha elsket Ham, de som burde ha vært for Ham, var Hans bitre, bitreste fiender.

³³ Og Han hadde satt sammen Sin lille gruppe av en flokk med fattige mennesker, fiskere, skatteinnkrevere, utdannede. Bibelen sier at noen av dem til og med var “analfabeter, ulærde.” Noen kunne ikke engang skrive navnet sitt. Han gikk aldri til menighetene for å få tak i Sitt folk.

³⁴ Og Han var aldri enig med noen av kirkelederne. Og, i tillegg til det, fulgte Han nøyaktig trenden til en profet. Han fordømte alt de gjorde, som de før Ham hadde gjort; fordi de var en del av Ordet, og Han var Ordet i Dets fylde.

³⁵ Men midt i alt dette, gjennom enhver tidsalder og enhver profet som har vært eller vil komme, vil det være en viss mengde mennesker som er forutbestemt til å høre det Budskapet, og de vil følge Det. De overser folkemengdene. De overser kritikken fra den vantro. De—de diskuterer ikke med dem. De har én ting å gjøre, det er å tro og få tak i hver bit av Det de kan, suge Det til seg som Maria som satt ved Jesu føtter.

³⁶ Og Marta stelte istand middagen Hans, og Jesus sa til henne, “Men, Marta, du er så opptatt av tingene i livet, men Maria har søkt det som er bedre,” ser dere, det Evide Livets ting.

³⁷ Nå, vi finner at mange av menneskene som hadde forstått . . . De hadde ikke litteratur som vi har i dag, de hadde ikke fjernsyn eller telefoner, eller noe, på den tiden, men det hadde liksom fart rundt at Han kom til å være på påskefeiringen. For mange av menneskene, som var åndelige, visste at Han var Påskelammet, fordi Han hadde allerede fortalt dem de tingene som skulle skje.

³⁸ Og så, selvfølgelig, da de visste at Han kom til å være der, og elsket Ham slik de gjorde, ventet de på Ham. Det var en

folkemengde som sannsynligvis skubbet, dyttet fra en port til den andre, og fulgte med i alle retninger, for de visste at på ett tidspunkt ville Han komme til syne. De var på utkikk.

³⁹ Andre undret seg over hva som var i veien med disse menneskene som løp fra port til port. "Hva er attraksjonen?"

⁴⁰ Og de kikket *denne* veien og kikket *den* veien, for å finne ut. Så ut som de kikket etter noe, i forventning om at noe skulle skje.

⁴¹ Åh, hvor jeg skulle ønske å forandre teksten min i noen få minutter og si dette, at det er det som er saken i dag. Folket som ser etter Hans komme er under stor forventning og ser frem til det. Vi kan føle det, presset. Og de søker, følger med på enhver bevegelse og ethvert tegn, og sammenligner det med Skriftene.

⁴² Og da de hadde sett alle de tingene som var forutsagt om Ham, helt opp til enden, visste de at enden var nær. De ønsket å være der, så de var på utkikk. Deler av folkemengden var for Ham, i mindretallet. Noen var imot Ham, de fleste av dem, nitti prosent var imot Ham.

⁴³ Og det er omtrent slik det er i dag i de religiøse mengdene, når det virkelig kommer ned til Ordet og Kristus, er det omtrent én prosent som tror Det. Den andre delen bryr seg ikke om Det, uansett hva som skjer, de slår det bort med en eller annen vits eller slenger en bemerkning om Det. Nesten akkurat det samme. Tiden, ting forandrer seg ikke veldig mye, historien bare gjentar seg selv igjen.

⁴⁴ Vel, vi finner at det fremkalte en nervøs spenning. Det måtte det. Det må gjøre det. De ventet, de lurte på hva Han ville gjøre når Han kom dit. De ville være der for å få tak i alt som Han gjorde. De ville ha Det. De ville se Det. De trodde Ham. Andre hadde hørt at Han skulle komme, og de dro opp der for å gjøre narr av Ham. Så etter all den nervøse forventningen, en veldig uvanlig dag, veldig uvanlig tid, menigheter var falt i søvn, folkets nerver var på randen, det var så mange mennesker der, og så skjedde det!

⁴⁵ På toppen av Oljeberget kom et lite, hvitt esel, gående nedover berget, med en gruppe mennesker som ropte fanatisk, dro ned palmegrener fra trærne, kastet klærne sine på veien, og ropte, "Hosianna for Davids Sønn som kommer i Herrens Navn!" Det...dette lille eselet, dets Rytter var ingen andre enn Guds salvede Messias for tiden.

⁴⁶ Gud, så, hva var det Han gjorde? Hva er attraksjonen der oppe på berget? Det er Gud som skaper historie, og Gud som oppfyller profeti. Og det skaper alltid en attraksjon. Det bringer frem alle kritikerne, gribbene (fra denne morgens Budskap), og ørnene også. Skjønner? De kommer sammen for å finne ut hva som skjer. Noen kommer av nysgjerrighet,

noen kommer for å finne feil, andre kommer for å kritisere. Det er alle slag samlet, som vi sa denne morgenen: troende, liksom-troende, og vantro. Hva skjer på berget? Profeti blir oppfylt. Nå skal vi se hva som skjer.

⁴⁷ Nå, i Sakarias Bok, i det 9. kapitlet og det 9. verset. Sakarias, en av profetene, talte i Ånden, og sa dette.

Fryd deg stort, Sions døtre; juble, Jerusalems døtre: se, din Konge kommer til deg: han er rettferdig, . . . med frelse; ydmyk, og ridende på et esel, på et fyll, aseninnens fole.

⁴⁸ Nå, hva var i veien med de skriftlærde? Hva var i veien med prestene? Hva var i veien med de religiøse menneskene? Dette ble skrevet fire hundre og åtti-syv år før det skjedde, av en stadfestet profet, og var allerede satt ned i skriftform og kalt Bibelen, det Gamle Testamentets bokruller. Hvorfor kunne de ikke se at det var profeti som ble oppfylt? Den samme grunnen til at de ikke kan se det i dag. De hadde tatt Guds Ord og gjort Det virkningsløst for folket, ved å lære (for tradisjoner) Lærdommer som er menneskers tradisjoner.

⁴⁹ Og hvis skriftlærde, predikanter, forkynnere, åndelige menn (såkalte), salvede, bare ville lese Bibelen, ville de ikke undre seg over hva som skjer, de ville ha visst hva Det er. Gud som oppfyller Sitt Ord!

⁵⁰ Historie ble skrevet, profeti ble oppfylt. Frelsen kom til verden, den store dagen som alle profetene hadde sett frem til. Alle som var i graven ventet på den dagen (du store, tenk på det), alle som hadde dødd, alle de rettferdige ved martyrenes og profetenes blod.

⁵¹ Hvilket, Han hadde nettopp ropt ut, "Jerusalem, O Jerusalem, du som steiner alle profetene Jeg sender til deg, og dreper de rettferdige, hvor ofte Jeg ville ha samlet dere som en høne gjorde, gjør med kyllingene sine, men dere ville ikke. Men nå er din time kommet."

⁵² Alt som var i graven, Abraham, Isak, Jakob, alle profetene, ventet på denne stunden.

⁵³ Og menigheten var blinde for Det. "Hvem er dette som lager alt dette bråket? Hvem er den Karen?" De sa en gang, "Er ikke det sønnen til snekkeren her borte? Vi kjenner Ham. Hvor fikk Han denne visdommen fra? Vel, vi kan ikke se at Han er forbundet med noen av skolene våre. Vi vet ikke om noen bøker Han noen gang lærte fra. Hvem er Dette?"

⁵⁴ Han var svaret på profetens profeti. Her kommer Han, ridende på en eselfole. Hvilken attraksjon! Gud oppfylte Sitt lovede Ord, stunden som var ventet på i fire tusen år. I 1. Mosebok, det 3. kapitlet og det 15. verset, kom Gud med en forutsigelse, "Kvinnens ætt skal knuse slangens hode, men

hans hode skal knuse henne i hælen,” den profetien ned gjennom Bibelen som hadde forutsagt at denne Mannen skulle komme.

⁵⁵ Og her helt nylig var det en profet som stod frem iblant dem, som var en stadfestet profet, Sakarias, og han sa, at, “Dere Jerusalems døtre, og dere Sions døtre, gled dere, juble, rop ut, for din Konge kommer til deg, saktmodig og ringe og ydmyk, ridende på eselfolen.”

⁵⁶ Og her så de menneskene som leste Skriften, dag etter dag, Ham komme ridende inn, og ropte, “Hvem er dette?” Skjønner? Gud oppfylte Sitt Ord for folket som skulle ha visst hva Det var, men de visste Det ikke.

⁵⁷ Når Gud oppfyller Sitt Ord, skaper Det alltid en attraksjon, alltid. Skaper en attraksjon, fordi Det er det uvanlige. Så uvanlig, når Han oppfyller Sitt Ord for tidens moderne trend, for tidens moderne trend tror ikke på Det. De har sin egen måte.

⁵⁸ Nå, ser vi, og la oss gå tilbake i Skriften og ta noen andre uvanlige begivenheter, bare i noen få minutter til, da Gud oppfylte Sin profeti. Når Gud sier noe, kommer Han til å gjøre det. Hele himmelen og jorden vil forgå, men det Ordet kan aldri forgå. Så Det skaper vanligvis et opptrinn, et uvanlig opptrinn.

⁵⁹ Legg merke til hvor latterlig Guds Ord er for et—et folk som man skulle tro ville tro Det, og likevel er Det så uvanlig at de roper ut, “Vel, hva er dette? Hvor har dere fått tak i det? Hvem er dette? Hva er dette?”

Når, de burde ha ropt, “Hosianna for Kongen som kommer i Herrens Navn!” Men det var bare en liten gruppe som gjorde det, bare en liten gruppe.

Etter fire tusen år med profeti, for det største som noen gang kunne skje med nasjonen, for alt håpet til de døde hvilte på Det, hele fremtiden lå i Det; og det religiøse folket, som hevdet at de trodde Det, ropte ut, “Hvem er Det? Og hva er denne attraksjonen?” Noe uvanlig! Nesten det samme, det forandrer seg ganske enkelt ikke, nå uvanlig.

⁶⁰ La oss se noen av de uvanlige tingene, som jeg nettopp nevnte. Hva var attraksjonen rett før dommen rammet verden og ødela den med vann? En gammel mann, rundt hundre og tyve år gammel, bygde en båt når det ikke var noe vann å la den flyte på. Oppe der i årevis, stod i døren, bygde i vei på interiøret, på innsiden, og beket den på innsiden og utenpå, og sa, “Verden kommer til å forsvinne i vann,” den store vitenskapelige tidsalderen.

⁶¹ “Hva er den hamringen der oppe på fjellet?” “Jo, det er en gammel mann som heter Noah, og han er der oppe, en gammel fanatiker. Den gamle mannen stod i solen for lenge. Han har

fått solstikk. Han er gått fra vettet. Og han bygger det han kaller 'en ark,' og sier at vann vil komme der oppe fra der det ikke er noe vann, og den skal seile alle menneskene rundt; og alle som ikke hører på budskapet hans, og alle som ikke vil komme inn i den arken, kommer til å drukne. Har du hørt på maken?" Det var en uvanlig attraksjon!

⁶² Jeg kan tenke meg at når folket ville ha seg en god latter, gikk de opp og stod foran ark-døren og lo. "Vel, du sa det kom til å regne for hundre år siden! Bestefar fortalte meg at han hørte deg si her oppe at det kom til å regne, og du hamrer fortsatt rundt på denne gamle treklossen her oppe. Hvorfor kommer du ikke til fornuft?"

⁶³ Men det var Gud som gjorde Seg klar til å stadfeste et løfte og å oppfylle en profeti som Hans profet hadde gitt. Veldig uvanlig! Gud som oppfyller Sitt løfte til Noah, mens andre lo. Gud gjorde Seg også klar for å skape historie for å vise andre, helt til den dag i dag, at Han holder Sitt Ord! Uansett hvor uvirkelig det virker, og ufornuftig, holder Han fortsatt Sitt Ord. Han gjorde det til et eksempel, ut av den gamle mannen som hamret på arken, for disse menneskene her i Amerika i kveld og over hele verden. Uansett hva vitenskapen sier, hva de sier, *dette, det*, eller *hint*, holder Han fortsatt Sitt Ord. Han skapte historie.

⁶⁴ Hva var attraksjonen en dag; en uvanlig ting skjedde ute i ørkenen, og det var en busk som stod i brann. Og en flyktende profet stod ute i ørkenen. Han hørte ikke noen røst, han hørte ikke noen lyd, men han kikket og så en uvanlig ting oppe på toppen av fjellet. Gud prøvde å tiltrekke Seg oppmerksomheten hans. Samme er det i dag!

⁶⁵ Gud gjorde Seg klar til å oppfylle Sitt Ord, ved Sin profet Abraham, "Din ætt skal oppholde seg fire hundre år i et fremmed land. Jeg vil føre dem ut med en mektig hånd."

⁶⁶ Og Han forberedte en mann for jobben, slik Han forberedte en ark som et tilfluktssted for alle som ville tro. Gud satte denne busken i brann, og denne sauegjeteren, Moses, sa, "Jeg vil bare gå til side for å se hva dette merkelige betyr." Og da Han fikk Moses opp til busken, talte Han til ham.

⁶⁷ Hva var attraksjonen senere i Pilatus' hall, da denne sauegjeteren kastet ned en kjepp og den ble forvandlet til en slange? Gud oppfylte Sitt løfte til Moses. Hva var attraksjonen ved Dødehavet, da Faraos hester ble fullstendig overrasket, da de så en vind komme ned fra himmelen og dele Rødehavet fra høyre til venstre; og en stakkars flokk med slaver, som gikk i Guds tjeneste, gikk over på tørt land? Hva var det? Gud som holdt Sitt Ord. Det dødelige forsvant bort, et levende folk gikk over; og et åndelig dødt folk prøvde å etterligne det, og druknet. Gud oppfylte profeti og skapte historie. Det var attraksjonen ved Dødehavet.

⁶⁸ Hva var attraksjonen den andre dagen etter det, ved Sinai-fjellet, da hele folket fikk befaling om ikke å komme til sine hustruer, da de ble bedt om å vaske sine klær og hellige seg selv, og samle seg rundt fjellet der en mann som het Moses hadde sagt han møtte Gud i en Ildstøtte? Og Gud hadde sagt til Moses, “Jeg skal komme ned iblant folket. Jeg skal stadfeste det som Jeg fortalte deg, og Hvem Jeg er. Jeg skal vise dem at Jeg er den Gud.” Det var attraksjonen, Gud som oppfylte Sitt Ord.

⁶⁹ Hva var attraksjonen en dag i historien, der en nasjon hadde glemte Gud, der folket hadde blitt formelle og likegyldige, der alle prestene hadde gått med den moderne trenden, og profetene profeterte i henhold til prestenes vilje? Og på den tiden, som vanlig, hadde de en mann som de mente var en fanatiker. Han snakket om kvinner som brukte sminke, og alt mulig, og han var en slags underlig type. Og denne gamle karen hadde kommet ned og sagt til kongen, “Ikke engang dugg skal kall . . . komme før jeg ber om det.”

⁷⁰ Og vi finner ut, deretter, at han hadde gjemt seg og løpt vekk fra det, og han gjemte seg i ørkenen et eller annet sted. Selskapet hadde trodd at han kanskje hadde sultet til døde eller omkommet; men han hadde blitt matet nokså bra, og fått vann, også. Og her var han, kom ned og sa, “Ser dere at jeg har SÅ SIER HERREN? Nå, hvis dere ikke er overbevist ennå, la oss gå opp til toppen av fjellet og bevise hvem som er Gud,” for han hadde en visjon til fra Herren.

⁷¹ Han sa, “Velg dere et—et alter, og lag det, og—og velg okser og slakt dem. Jeg vil lage et Herrens alter, og jeg vil også legge en okse på mitt. Vi vil begge ofre, og la den Gud som er Gud svare.” Han hadde på ingen måte gjort det hvis ikke Herren hadde fortalt ham det; han sa det senere, “Jeg har gjort dette etter . . . alt dette, etter Din befaling, Herre.”

⁷² Men hva var attraksjonen? Den hadde fire hundre prester stående på fjellet, og kongen der oppe i vognen sin, med alle sine våpen og vakter stående rundt. Og denne gamle, uflidde, skjegete mannen, skallet, og hår hengende nedover ansiktet sitt, et stykke saueskinn bundet om seg, og hår over hele kroppen, stod der oppe med en kjepp i hånden, og et oljekrus i den andre hånden; som nettopp hadde sagt, tre år og et halvt før det, “Ikke engang dugg skal falle før jeg ber fra det, om det,” tok Guds plass, med slike ting som glorier og skygger, og alt de snakker om. “Og her står den gamle fanatikeren der oppe på fjellet, og får med seg alle disse menneskene opp der.” Hva var attraksjonen? Det var Gud som var i ferd med å stadfeste at Hans profet hadde rett. Det var Gud som oppfylte profeti. Gud som også skapte historie, oppfylte Ordet.

⁷³ Noen få hundre år etter det, var det en mann salvet med den samme Ånd, og han kom ut fra ørkenen, ikke

tilsluttet noen organisasjoner; selv om pappaen hans var en organisasjonsmann, en prest i en orden. Men han kom ut fra ørkenen, kledd med et saueskinn rundt seg, hår over hele ansiktet. Istedenfor grått, var det svart. Hva var denne mannens attraksjon som tiltrakk hele Jerusalem og Judea? Noen av dem gikk ut og sa, "Det er en villmann der nede. Han prøver å drukne folket i vann. Hvem har noen gang hørt om noe slikt?"

⁷⁴ Andre var nysgjerrige, og sa, "Dette må være Messias." En av dem sa, "Det kan være en av profetene." De visste ikke hva de skulle tro. Men hva var det? Det var Gud som oppfylte Jesaja 40, der Han sa, "Se. . ." hva Han ville gjøre i de siste dager, hvordan Han ville sende Sin tjener og hva han ville gjøre.

⁷⁵ Så finner vi, noen få uker etter det, at denne mannen var så overbevist om sitt budskap, så han sa, "Det er En som står iblant dere, Hvem Sine sko jeg ikke er verdig til å bære. Han vil døpe dere med den Hellige Ånd og Ild, slik jeg har døpt med vann."

⁷⁶ En dag gikk en vanlig, ung Mann, rundt tretti år gammel, ned og ble døpt. Og da denne Mannen kom, ble det en slik attraksjon hos profeten, så profeten oppførte seg underlig den dagen. Forsamlingen kunne ikke hjelpe for å kikke på oppførselen til profeten da han debatterte med prestene over elven.

⁷⁷ De sa, "Gud bygget dette alteret. Gud sa at vi skulle gjøre dette. Moses er profeten. Vi tror Moses. Offeret vil aldri opphøre."

⁷⁸ Jeg kan høre Johannes svare tilbake, sa, "Har dere ikke lest i Skriften hva Daniel profeten sa, 'Det daglige offeret vil opphøre'? Og den stunden har kommet! Har dere ikke lest hva Jesaja sa i det 40. kapitlet, 'Røsten av en som roper i ødemarken, rydd Herrens vei'? Det er to profetier om meg. Og en ting til, la dere ikke merke til profeten vår for fire hundre år siden, Malakias, da han talte i det 3. kapitlet og sa, 'Se, Jeg sender Min budbærer, for å berede veien, foran mitt åsyn'? Vet dere ikke at dette oppfylder profeti?" Profeti ble oppfylt!

⁷⁹ Og rundt det tidspunktet snudde profeten seg og sa, "Se, der kommer Guds Lam som tar bort verdens synd!" Hva er nå attraksjonen? Den har forandret seg fra profeten til hans profeti.

⁸⁰ Legg nå merke til hva som skjer. Her kommer en vanlig Mann, ikke kjent av noen, sønn av en snekker, kom gående ut i vannet. Da Johannes, den store profeten, sa, "Jeg trenger å bli døpt av Deg. Hvorfor kommer Du til meg?"

⁸¹ Han sa, "La det bli slik. Men, som en profet og Ordet, sømmer det seg for oss å oppfylle all rettferdighet."

⁸² Så han forstod at Offeret måtte bli vasket før introdusert, og han døpte Ham.

⁸³ Nå var det en annen attraksjon som fant sted da Han gikk opp fra vannet. Denne profeten som hadde vært så trofast i

å kunngjøre sin tidsalder og tiden, han kikket opp og han så himmelen åpne seg. Han så Guds Ånd, som en due, komme ned over Ham, og en Røst som sa, "Dette er Min elskede Sønn som Jeg har velbehag i." Gud stadfestet en profets budskap, noe som trakk til seg oppmerksomheten ved Jordan.

⁸⁴ En broder sang for en stund siden, eller det var meningen at han skulle synges, "På en høy langt herfra stod et eldgammelt kors." Hva var attraksjonen på Golgata-fjellet? Når vi ser den religiøse verden hadde fordømt Ham, og den romerske regjeringen hadde dømt Ham til døden. Og her hang Han mellom to forbrytere, tørstet etter drikke, og Blodet rant ut av Hans legeme. Der henger Han, og roper, "Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?" Og det religiøse folket stod der, og så på det, lite visste de at profetien fra det Gamle Testamentet ble oppfylt rett der på Golgata den stunden.

⁸⁵ David selv skrev, opp...kom inn i Ånden som alle profeter, han oppførte seg som om det var ham. David ropte, i den 22. Salmen, "Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg? Alle Mine ben, de stirrer på Meg. De gjennomstunget Mine hender og Mine føtter." David, talte som om det var ham. Og det var ikke David, det var Kristus i David.

⁸⁶ Og her ble selve profetien som kom frem, ved alle de forskjellige profetene, oppfylt på Golgata-fjellet. Hva var attraksjonen på Golgata-fjellet? Gud oppfylte Sitt Ord.

⁸⁷ En annen attraksjon som var på et fjell, var på Pinsefestens Dag, da alle de som var der oppe på en religiøs høytid, trodde at de hadde blitt kvitt alle fanatikerne. De hadde ikke hørt fra dem på ti dager. Med ett, som en bikube, brøt de frem fra toppen av bygningen, ut på gatene, og ropte og lagde bråk.

⁸⁸ "Hva er dette? Hva betyr dette? Er alle disse mennene fulle?"

⁸⁹ Følg med! Og en profet stod opp iblant dem, slik en profet på sin plass skulle gjøre, og sa, "Dere Israels menn, og dere som bor i Judea, i Jerusalem, la dette være kjent for dere, og hør på mine ord. Disse er ikke fulle som dere tror de er. Men dette er det som ble talt om av Herren gjennom Joel, profeten, 'Det skal skje i de siste dager, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød.'" Det var attraksjonen.

⁹⁰ Det religiøse folket, etter å ha korsfestet Livets Fyrste, og alt, så fortsatt ikke løftet om den Hellige Ånds komme. Attraksjonen, "Hvem er dette? Hva betyr dette? Hva er i veien med de menneskene?"

⁹¹ Åh, du! Det er det samme i dag. Vi vil hoppe over mye av dette for å bringe det til denne tiden. Det samme er i dag. Den samme tingen skjer. Det samme spørsmålet blir spurt. "Hva er alt det oppstyret?" Se opp og nedover gaten, biler fra Michigan til Florida, fra Maine til California. Denne morgenen da jeg

kjørte ut, eller rett etter klokken tolv, da vi kjørte nedover gaten, så jeg og kona på bilskilt. Det var der jeg tenkte på denne teksten.

“Hva betyr dette?”

⁹² Akkurat som Det står, “Der hvor Åtselet er, skal ørnene samles.”

⁹³ Jeg sa til min kone, “Kjære, husker du i går kveld da jeg måtte si farvel til alt som var kjært for meg på jorden, og dra ut på feltet for å begynne noe som Gud hadde sagt jeg skulle gjøre? Du sang den sangen.”

Åh, de kommer fra Øst og Vest,
De kommer fra fjerne land,
For å ha måltid med vår Konge, som Hans
gjest;
Hvor salige disse pilegrimer er!
Skal skue Hans skjønne trekk
En glød av Guddommelig kjærlighet;
Velsignede deltagere av Hans nåde,
Skal skinne som edelstener i Hans krone.

⁹⁴ Det er det attraksjonen er. Den forutbestemte Guds Sæd som ikke kan gjøre noe annet enn å følge Det, betyr mer enn liv for oss. Ta våre liv, men du kan ikke ta Det. Hva er attraksjonen? Gud, oppfyller som vanlig, Sitt Ord. Han oppfyller Sakarias' Ord igjen, fra profeten Sakarias.

⁹⁵ Der jeg leste det 9. verset for en stund siden, da Jesus kom inn i Sitt tempel, red . . . eller kom inn i Jerusalem, ridende på et lite, hvitt esel, profetien ble oppfylt som Sakarias sa. Her er Den, “Fryd deg storlig, O Sions døtre. Rop, O Jerusalems døtre. Se, din Konge kommer til deg; Han er rettferdig, og full av frelse; ydmyk, ridende på et esel, og på eselfolen.” Det var det som var attraksjonen i Jerusalem, i det religiøse hovedkvartéret.

⁹⁶ Nå ser vi en endetids-begivenhet! La oss bare bla noen få sider videre, i Sakarias, og se hva han sa om det. La oss så ta det over til de siste dager. Det var middelalderen; la oss nå vende oss til de siste dager. Og bla over til Sakarias, det 14. kapitlet, og begynne med det 4. verset. Og lytt! Og vi skal lese nedover en del av Skriftstedet, omtrent ni vers, fra 4 til 9. Lytt nøye. Og det profeterer om Hans Komme, de siste dager. Lytt nøye nå. Dette er SÅ SIER HERREN. Det er Skriften, Sakarias 14. Husker dere Sakarias 9, hva Det sa? Og de gjenkjente Det ikke. Hva er det nå i dag? Sakarias 14, som taler om Hans Komme.

På den dagen skal hans føtter stå på Oljeberget, igjen, som ligger vendt mot Jerusalem fra øst, på Oljeberget skal revne i to fra øst til vest, så det blir en meget stor dal; . . . halvparten av berget skal flytte seg mot nord, og halv . . . mot sør.

Og dere skal flykte gjennom dalen mellom mine berg; for dalen mellom bergene skal nå helt fra Asal: ja, dere skal flykte, som i de dager dere flyktet fra jordskjelvet i Judakongen Ussias dager; . . .

⁹⁷ Et nytt jordskjelv som revner jorden! Hvis du ønsker å følge etter et Skriftsted her, legg merke til i dette 5. verset, det angir at splittelsen av Oljeberget kommer av et jordskjelv, og dette blir bekreftet av Jesaja 29:6 og Åpenbaringen 16:9. Helt riktig! Hva er det? Den samme profeten som fortalte om Hans første komme, så Hans andre Komme. Legg merke til, “Som i jordskjelvs dager.” Ser dere hva jordskjelvene gjør? Ser dere forutsigelsene om dem?

. . . og HERREN din Gud skal komme, og alle hans hellige med deg.

Og på den dagen skal det skje, (halleluja) på den dagen, at det skal ikke være noe lys, eller mørkt:

Men det skal være en eneste dag med . . . en eneste dag som er kjent av HERREN, verken dag, eller natt: men i aftenstid, skal det skje at det blir lys. (O Gud!)

⁹⁸ “Det skal bli Lys i aftenstiden,” samme profet. Og folket er blinde! Hva er attraksjonen? La oss lese noen flere vers.

Og på den dagen skal det skje, at levende vann strømmer frem fra Jerusalem; halvparten av det mot østhavet, og halvparten . . . mot vesthavet: både sommeren og vinteren skal det skje. (Evangeliet går frem; til jøder og hedninger.)

Og HERREN skal være konge over . . . jorden: på den dagen, og det skal være én HERRE, og hans navn ett.

Det skal bli Lys rundt aftenstiden, (riktig)
 Veien til Herligheten skal du visselig finne;
 I vannveien er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres synder,
 Den Hellige Ånd vil visselig komme inn;
 Aftenslyset har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er En.

Ser dere hvor vi er?

Nasjoner bryter sammen, Israel våkner opp,
 Tegnene som våre profeter forutsa; (det jordskjelvet til hedningene til den siste tid)
 Hedningenes dager er talte, opprevet og tynget;
 Vend tilbake, O dere atspredte, til deres eget.

⁹⁹ Du som er blitt sparket ut, og disse arkene som blir båret på nye vogner, kom deg vekk derfra før døden rammer deg. Gud har stadfestet Det. Det skal bli slik.

¹⁰⁰ La oss slå opp til et annet Skriftsted i det Gamle Testamentet, Malakias det 4. kapitlet, og lese det lille fjerde kapitlet.

. . . se, dagen kommer, brennende som en ovn; og alle de stolte, ja, . . . alle de som lever i ugudelighet, skal bli som halm: . . .

¹⁰¹ Nå, dette er ikke . . . Det er Malakias 3, som var det første komme, her er det neste komme nå. Selv Doktor Scofield her, jeg er så visst ikke enig med ham i fotnotene hans, men han har tegnet konturene av det riktig her. "Oppdraget til Johannes," til Malakias 3; og, "Kristi andre Komme," og Elias i forveien. Ja vel.

. . . alle de stolte skal brenne opp, sier hærskares HERRE, og det verken levner rot eller gren igjen. (Hvor er det "Evide" helvete da?)

Men for dere som frykter mitt navn skal rettferdighetens Sol gå opp med legedom kampanjer, legedom i sine vinger; . . . dere skal gå ut, og hoppe; lik kalver som er gjødde på båsen.

Og dere skal trampe ned de ugudelige; . . . de skal være aske under deres føtter på den dagen jeg gjør dette, sier hærskares HERRE.

Husk . . . loven til Moses, min tjener, som jeg bød ham på Horeb for hele Israel, . . . forskrifter og dom.

¹⁰² Her er Elias' komme.

Se, jeg sender til dere Elias, profeten . . .

¹⁰³ Det siste avsluttende Skriftstedet i det Gamle Testamentet!

. . . jeg skal sende til dere Elias, profeten, før den store og fryktinngytende HERRENS dag kommer:

¹⁰⁴ Nå, det kunne ikke ha vært Johannes. Nei. Ser dere, verden ble ikke brent opp og de rettferdige gikk ikke ut på de ugudelige. Skjønner? Nei, nei.

. . . før den store og fryktinngytende HERRENS dag:

Og han skal vende fedrenes hjerter til barna, og barnas hjerter til deres fedrene, så jeg ikke skal komme og lyse jorden i bann.

¹⁰⁵ Legg merke til den Hellige Ånds nøyaktighet, så Den ikke forveksler Elias' to kommer. Malakias 3, sier, "Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn." Jesus ble spurt om Johannes; Han sa, "Hvis dere kan ta imot det, dette er han profeten sa, 'Jeg vil sende Min budbærer foran Mitt åsyn.' Dette er den Elias som skulle komme." Malakias 3.

¹⁰⁶ Legg merke til at Skriften legger det frem så nøyaktig. Se hva dette . . . for å vise det . . . de som ønsker å tro, de som

ønsker å se. Husker dere, Jesus stoppet midt i et Skriftsted, fordi deler av det ble oppfylt da, resten for Hans andre Komme? “For å forkynne et nådens år fra Herren, og forbinde dem som har et sønderknust hjerte,” og stoppet; ikke “bringe dom til hedningene” før Hans andre Komme.

¹⁰⁷ Legg merke til dette Skriftstedet her går parallelt med det. “Og han, Elias, skal vende fedrenes hjerter til barna.” (Snakker nå om Malakias 4, ikke bland det sammen, eller Malakias 3.) Johannes, Elias, som kom i tiden før Kristi første komme, vendte de gamle patriark-fedrenes hjerter til barnas budskap, det nye budskapet.

¹⁰⁸ Følg nå med. “Og barnas hjerter til fedrene.” I hans andre komme, i de siste dager, vender han tilbake til den apostoliske Troen igjen. Ser dere hvor fullkomment Skriften er på linje?

¹⁰⁹ Det var slutten på det Gamle Testamentet, det Gamle Testamentet. Nå ser vi at det er Lys i aftenstiden. Hva er Det? Det er toppen, Toppen av fjellet.

¹¹⁰ Som jeg sa denne morgenen, vi har kommet opp gjennom denominasjoner, gjennom (ikke et appelsintre) som jeg talte om denne morgenen, men vi har hatt grapefrukt, sitroner, alle slags andre ting som ikke var likt begynnelsen i det hele tatt. Men etter . . . Ikke gå glipp av Det. Her kommer Det. Etter at alle denominasjonene har utspilt seg, de hadde ikke noe Lys til å begynne med, vil det komme en dag som ikke kan kalles dag eller natt.

¹¹¹ Hva driver de med? Hva driver de med? Hva gjør en—en sitron på et appelsintre? Den tar det originale livet til appelsinen som kommer opp og forderver det gjennom en sitron. Det er det denominasjonene har gjort med Guds Ord, gjort Guds Ord virkningsløst ved sine tradisjoner. Det er SÅ SIER HERRENS ÅND. De har brakt frem sitroner, grapefrukt, ikke appelsiner.

¹¹² Men hva sa profeten? Den samme som talte for vår tekst i kveld, “Fryd dere, O Jerusalems døtre, juble høyt, Sions døtre, for din Konge kommer til deg, ydmyk og ringe, sittende på eselfolen,” legg merke til at den samme profeten sa, “Det vil komme en modningstid.” Solen er sendt over jorden for å modne frukten. Hvorfor kunne det ikke modnes? Det er ikke noe frukt der til å modne. Men Livet beveger Seg fortsatt videre.

¹¹³ Det kom opp gjennom en grapefrukt, for å bli en appelsin, fant ut at det organiserte seg; det var en grapefrukt. Det fortsatte igjen, det kom ut en sitron den gangen. Fortsatte videre igjen, det utviklet seg til noe annet. Og på slutten, i toppen av treet, har det utviklet seg til en tangelo, som er halvt appelsin, halvt sitron; en sammenblandet art, en fordervet

ting; utviklet seg til en fordervelse, levde av det samme treet; skolmen, “forfører nesten de Utvalgte.” Ser ut som en appelsin, men det er ikke det.

¹¹⁴ “Men det skal bli Lys,” når hun vokser forbi organisasjon. Når hun kommer forbi organisasjon, blomstrer det frem igjen, hun vil bringe frem appelsiner slik hun var da hun gikk ned i jorden, og da skal det bli Lys.

¹¹⁵ Hva er denne attraksjonen; hva er denne begivenheten? Oppfyllelsen av Guds Ord. Det er to vitnesbyrd i det Gamle Testamentet, om at dette ville skje.

¹¹⁶ La oss ta Johannes 14:12, i det Nye Testamentet, Jesus sa.

...Den som tror på meg, skal også gjøre de gjerningene jeg gjør; . . .

¹¹⁷ Også, i Lukas 17:22 til 30, sier Han.

Som det var på Lots dager, før Sodoma, ble brent, slik skal det være ved Menneskesønnens komme, den dagen da Menneskesønnen blir åpenbart.

¹¹⁸ Åh, bare se på Skriftstedene! “Menneskesønnen,” Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig, vokste forbi denominasjoner, vokste inn i toppen av Treet. Hva sa Han i Johannes 14, eller 15? “Hver gren som er i Meg, som ikke bringer frem frukten, den vil bli hogd av og beskåret, kastet inn i ilden og brent. Men hver gren som bringer frem frukt, den vil bli renset.”

¹¹⁹ Åh, det vil bli et ekte tidlig-og senregn i de siste dager over den lille gruppen som kommer med Ham på dette lille eselet, ringe og ydmyk, ingen don- . . . eller denominasjon, som roper, “Hosianna for Kongen som kommer i Herrens Navn!” Hva er situasjonen i dag? Hva er attraksjonen på fjellet?

¹²⁰ For ikke lenge siden, da jeg stod på denne talerstolen, ble det sagt ved den Hellige Ånd, “Den dag vil komme da de vil banke ned en påle foran huset ditt; de vil flytte porten din. Så, at, du kan unngå det, ikke bli sint.” Jeg så porten min rykket opp og liggende utover skrenten. Jeg så haugen foran meg, helt oppgravd, skilt og slikt lå der hvor noe hadde ødelagt det. Han sa . . .

Jeg kikket, og der var en liten Ricky som hadde gått opp der og banket porten vekk, gjort dette. Jeg sa, “Hvorfor sa du det ikke til meg?” Han ble frekk mot meg, og jeg måtte slå ham. Og da det skjedde, sa jeg, “Jeg har ikke gjort dette siden jeg var i ringen, men jeg vil bare at du skal forstå,” og jeg smekte til ham. Og da jeg slo ham ned, plukket jeg ham opp igjen og slo ham ned igjen. Jeg plukket ham opp, tre eller fire ganger, sparket ham så over haugen. Så gikk jeg bort dit, og jeg sa, “Det er ikke riktig.” Og jeg plukket ham opp og tok ham i hendene, jeg sa, “Jeg er ikke sinna på deg, men jeg vil bare at du skal vite at du ikke kan snakke til meg på den måten.”

Og så da jeg snudde meg og kom tilbake, stod den Hellige Ånd der ved porten, sa, "Nå gå utenom dette. Når den pålen blir banket ned, dra mot vest."

Denne Boken, alt jeg trenger,
Denne Boken er en god Oppskrift,
Veien som viser hvordan unngå problemene.
Amen!

¹²¹ Og den Boken er Ordet, og det Ordet er Gud. Gå utenom problemene dine, Den vil fortelle deg hva du skal gjøre.

¹²² For tre år siden hørte jeg en venn av meg, oppmålingssjefen, som bor nede i gaten ved meg, banke ned en påle. Jeg gikk ut der og sa, "Hva er i veien, Mud?" Herr Kings sønn, personlig venn.

Sa, "Billy, de skal utvide denne veien."

¹²³ Dere husker det alle sammen. Jeg sa, "Det kan være broen." Jeg sa til broder Woods, jeg sa, "Hold fast på eiendommen din. Kanskje den broen vil komme opp gjennom her, eller noe." Gaten var revet opp; murstein, steiner, kastet over alt. Så han sa . . . Jeg sa, "Hold fast på eiendommen din." Så da jeg . . .

Herr King fortalte meg at det skulle skje.

¹²⁴ Jeg gikk inn, sa til min kone som satt der, "Kjære, det er skrevet noe om det. Det er SÅ SIER HERREN, et eller annet sted."

¹²⁵ Jeg gikk inn og fikk tak i boken min, kikket i den, og det stod, "Det skal finne sted. . ." Åtte år senere!

¹²⁶ Så da jeg kikket på det, sa jeg, "Det er på tide nå, kjære, vi må vende vestover."

¹²⁷ To dager etter det, da jeg stod på rommet rundt klokken ti en morgen, kom jeg inn i Guds Ånd. Jeg så den lille flokken av duer som fløy, så på de små fuglene. Dere husker det. Jeg så syv Engler i en pyramide-form, som kom farende inn til meg. Sa, "Dra vestover, dra til Tucson, vær førti miles nordøst. Og du vil plukke et krokfrø," eller en bullheader, kaller de det der, "av klærne dine."

¹²⁸ Broder Fred Sothmann, som sitter der og ser på meg akkurat nå, var der den morgenen. Jeg hadde glemt det.

¹²⁹ Jeg sa, "Noe eksploderte som et jordskjelv, som rystet omtrent alt som var i landet. Jeg kan ikke forstå hvordan en mann kunne overleve det." Jeg var redd. Jeg stod i Phoenix, alle dere som hører på i kveld kan vitne om det. Jeg talte over prekenen, *Herrer, hvilken tid er det?* "Hvor er vi hen?" Jeg dro vestover. Mange av dere her har det lydbåndet, mange av dere her hørte det ble sagt, et år eller mer før det skjedde.

¹³⁰ Jeg dro vestover, og lurte på hva som skulle skje. En dag fikk jeg et kall fra Herren. Jeg sa til min kone, jeg sa, "Kjære,

jeg er... sannsynligvis er arbeidet mitt over.” Jeg visste ikke. Jeg sa, “Jeg... Gud, Gud er sannsynligvis ferdig med meg nå og jeg kommer til å reise Hjem. Få tak i Billy, ta barna. Gud vil lage en vei for deg, på en eller annen måte. Fortsett og lev trofast mot Gud. Se til at barna kommer seg gjennom skolen, oppdra dem i Guds formaning.”

Hun sa, “Bill, du vet—du vet ikke om det er sant.”

Jeg sa, “Nei. Men en mann kunne ikke overleve det.”

¹³¹ En morgen vekket Herren meg, sa, “Dra opp der til Sabino Canyon.” Jeg tok en papirlapp og Bibelen min.

Kona sa, “Hvor drar du?”

Jeg sa, “Jeg vet ikke. Jeg vil fortelle deg når jeg kommer tilbake.”

¹³² Jeg dro opp i elvegjelet, klatret rett opp der ørnene fløy rundt. Jeg kikket på noen hjortedyr som stod der. Jeg knelte ned for å be, og løftet opp hendene mine, og et Sverd traff hånden min. Jeg så meg rundt. Jeg tenkte, “Hva er det? Jeg er ikke ved siden av meg selv. Her er det Sverdet i hånden min; lyst, skinnende, glitrer i solen.” Jeg sa, “Nå, det finnes ikke folk milevis fra meg, langt her oppe i dette elvegjelet. Hvor kunne det komme fra?”

Jeg hørte en Røst, sa, “Det er Kongens Sverd.”

Jeg sa, “En konge slår en mann til ridder med et sverd.”

¹³³ Han, Røsten, kom tilbake, sa, “Ikke en konges sverd, men ‘Kongens Sverd,’ Herrens Ord.” Sa, “Frykt ikke. Det er bare det Tredje Rykk. Det er stadfestelsen av din tjeneste.”

¹³⁴ Jeg var på jakt med en venn, uten å vite hva som skulle skje.

Og noen ringte meg, han som kritiserte meg for bildet av Herrens Engel, han som tok det. Jeg måtte dra til Houston for sønnen hans, for han var dømt til døden og skulle bli drept i løpet av noen få dager. Og han møtte meg der inne og kastet armene sine rundt meg, sa, “Tenk, selveste den mannen som jeg kritiserte kommer for å redde min eneste sønn!” Menneskerettsorganisasjonen ga meg det de kaller en oscar, eller hva du kaller det, for å ha reddet et liv.

¹³⁵ Så dro vi tilbake, jeg dro opp i fjellene for å jakte. Der, broder Fred og jeg, en morgen da jeg gikk ut, og jeg—jeg hadde allerede fått mitt villsvin, og jeg kikket og fikk øye på stedet der de gikk. Jeg sa, “Broder Fred, dra over på det fjellet tidlig på morgenen, rundt soloppgang, og jeg vil gå på det andre. Jeg skal ikke skyte på svinet, skal ikke drepe det. Men hvis de kommer denne veien, flokken, vil jeg skyte foran dem for å drive dem tilbake.”

¹³⁶ Broder Fred gikk ut der og der var det ingen svin. Han vinket til meg og jeg så. Jeg gikk ned i et elvegjel, noen store

kløfter, solen hadde nettopp stått opp. Jeg kom rundt på den andre siden av fjellet, uten å tenke noe på profetiene. Satte meg ned, ventet, hvilte; jeg tenkte, "Hva skjedde med de svinene?"

¹³⁷ Jeg plukket opp min . . . Satte meg ned som indianerne gjør, vet dere, med beina i kors. Jeg kikket på ytterbuksene mine, og der var et krokfrø. Jeg plukket det opp. Og jeg sa, "Det var rart! Her er jeg, omtrent førti miles nordøst for Tucson. Der sitter den lille gutten min Joseph og venter på meg." Og idet jeg begynte å se meg om, så jeg en svineflokk komme ut rundt ett tusen yard unna meg, oppe på et fjell, jeg kastet krokfrøet ned. Jeg sa, "Jeg skal få tak i dem. Jeg vil gå og få tak i broder Fred, og jeg vil henge opp en papirlapp for å vise hvilken vei en skal ta, på denne ocotilloen her, og vi vil få tak i broder Fred."

¹³⁸ Og jeg la i vei oppover fjellet, løp så fort jeg kunne på den andre siden. Med ett, trodde jeg noen hadde skutt meg. Jeg har aldri hørt en slik eksplosjon; det rystet hele landet. Og, da det gjorde det, stod syv Engler foran meg i en flokk.

¹³⁹ Jeg møtte broder Fred og dem, litt etter. Sa, "Hva var det?"

Jeg sa, "Det var det."

"Hva skal du gjøre?"

¹⁴⁰ "Dra hjem igjen. For, SÅ SIER HERREN, de syv hemmeligheter som har vært skjult i Bibelen alle disse årene, disse denominasjonene og alt mulig, Gud kommer til å åpne de syv hemmeligheter for oss i de Syv Segl."

¹⁴¹ Der var den sirkelen som kom oppover fra jorden, som en tåke som tok form. Da Den gjorde det, gikk Den rett oppover fjellet, begynte å sirkle videre vestover, fra den veien Den kom. Vitenskapen fant Den etter en stund, tretti miles høy og tjue-fem miles på tvers, helt nøyaktig i pyramidens sirkel.

¹⁴² Og her om dagen, stod her, og snudde bildet mot høyre, og der er Jesus som Han var i de Syv Menighetstider, den hvite parykken på, som viser Høyeste Guddom. Han er Alfa og Omega; Han er den Første og den Siste; Han er den Høyeste Dommer for hele Evigheten, som står der for å stadfeste Budskapet for denne tiden. Og det skal bli Lys i aftenstiden! Hva dreide det hele seg om? Hva var det?

¹⁴³ Jeg gikk vestover. På det samme fjellet, der jeg gikk oppover med Banks Wood, lød, "Kast opp en stein. Si til herr Woods, 'SÅ SIER HERREN, du skal se Guds Herlighet.'"

¹⁴⁴ Allerede neste dag, da vi stod der, kom en virvelvind ned og sprengte fjellene i stykker. Steiner kuttet av tretoppene, rundt tre eller fire fot over hodet mitt. Gjorde tre store eksplosjoner, og brødrene kom løpende bort. Det var omtrent femten menn som stod der, forkynnere og alt mulig annet. "Hva var det?" Han sa, "Hva var det?"

Jeg sa, "Dommen rammer vestkysten."

¹⁴⁵ Omkring to dager etter det, senket nesten jordskjelvet Alaska. Hva er dette Lyset oppe på Sunset Mountain i Coronado-skogen i Arizona? Hva er dette underlige som skjedde der oppe, så at folk har kjørt fra øst og vest, for å plukke opp steinene som lå rundt der hvor Den traff. Og hver enkelt av dem, hver enkelt stein, har tre kanter, som Den rev løs. (De tre er En.) De ligger på skrivebord, på brevvekter, over hele nasjonen. Hva er dette merkelige på Sunset Mountain i Coronado-skogen?

¹⁴⁶ Junior Jackson hører på, husker dere alle drømmen han hadde som jeg tydet, “gå mot solnedgangen”? Og dette skjedde på “Sunset” Mountain. Det er aftenstiden, solnedgangstid. Solnedgangsbudskapet gjennom en fastsettelse av historie, en fastsettelse av profeti, rettere sagt, som blir oppfylt. Og det skal bli Lys i aftenstiden, på Sunset Mountain i Coronado-skogen, førti miles nord for Tucson. Ta et kart og se om Sunset Peak er der. Det var nøyaktig der det skjedde. Jeg visste det ikke før her om dagen.

¹⁴⁷ Alt som...Det skal aldri dø. Det åpner Seg opp hele tiden. Fra selve det som skjedde, til bildet som er Jesus som står og ser på oss; og nå nettopp på Sunset Mountain, og Solnedgangsløset. Aftenslyset har kommet, Gud stadfester Seg Selv. Hva er det? Det er kjensgjerningen at Gud og Kristus er én. Den “hvite,” hvor mange har sett det, den hvite parykken på Ham, som vi snakket om i Åpenbaringen 1? Ser dere, den Høyeste Guddom, Høyeste Autoritet; ingen annen røst, ingen annen gud, ikke noe annet av noe! “I Ham bor Guddommens fylde legemlig.” Englene Selv var Hans parykk. Amen.

¹⁴⁸ Hva skjedde på Mount Sunset? Gud stadfestet Sitt Ord. Det er det alt dette oppstyr er om. Legg merke til, det er Gud som oppfyller Sitt Løftesord igjen, i Åpenbaringen 10:1 til 7, “Og i de dager da den syvende engels Budskap lyder, skal Guds hemmelighet være fullendt.” Det skjulte hemmelighetene i Åpenbaringen 10:1 til 7, det siste Budskapet til den siste menighetstiden. Oppfyller nøyaktig, i denne tidsalderen, Lukas 17:30, “Den dagen da Menneskesønnen blir åpenbart.”

¹⁴⁹ “Og det skal stå frem falske profeter og falske Kristuser, vise store tegn og under, så det vil forføre de Utvalgte hvis mulig.” Folket fortsatt i tvil. Og, som vanlig, er menigheten like forvirret.

¹⁵⁰ Og vitenskapen, over hele Tucson ennå, de skriver stykker og setter det i avisen. Langt avsides der på Mount Lemmon, de store kameraene så ikke at Den steg opp fra der vi stod; drev videre mot vest, og viste at tiden er over. Det kan ikke gå mer enn et lite stykke der; det er på vestkysten. Dommen rammet nøyaktig i akkurat den retningen den dro. Gikk rett opp over Phoenix og rett videre over, videre til Prescott og

over fjellene til vestkysten, rett videre inn i...Hvor skulle de? Rett videre inn i Alaska, og hun tordner, har kursen akkurat den retningen.

¹⁵¹ Og observatoriene og alle i Tucson spør seg fortsatt, vitenskapelige undersøkelser prøver å finne ut hva det er. Så høyt at de ikke kan være tåke, dis, eller noe der oppe. "Hva forårsaket det? Hvor er det?" De er like så forvirret over den overnaturlige Glorien som hang der borte på himmelen som de var da Vismennene kom og fulgte etter en Stjerne, og sa, "Hvor er Han som er født jødernes Konge?" Hva var det? Gud som oppfylte Sitt Ord, "Og det skal stige opp en stjerne fra Jakob."

¹⁵² Og Himmelen Gud lovet at aftenstiden skulle ha Aftenslys. For tre år siden var dette mysteriet en profeti, "Hvilken tid er det, Sir?" Men nå er det historie. Det har skjedd. Løftet er oppfylt. Hvilken tid er det, sir, og hva er denne attraksjonen? Gud som oppfyller Sitt Ord! Han er den samme i går, i dag, og for evig.

La oss be.

¹⁵³ Kjære Gud, jeg har oppholdt folket lenge, mye lenger enn jeg hadde tenkt. Jeg ber, Gud, at noe ble sagt eller gjort som vil få folk overalt til å forstå. Og ved å se og forstå at de kan tro at Du er den sanne Kristus, og Ordene som er stadfestet er stadfestelsen av at Hans Ord er fullkomment og blir oppfylt i Sin rette tid.

¹⁵⁴ Nå, Herre Jesus, fra Dine Egne Ord, sa Du at verden ville være i en sodomisk tilstand. Vi vet det, vi kan se på det. Og Du sa, på den tid, "Som det var i Sodoma." Det ble sendt tre budbærere til den hedenske og hebraiske verden. Og en av dem, som var Gud Selv, Menneskesønnen, åpenbarte Seg Selv i en menneskelig skikkelse og utførte et mirakel, så at Han fortalte Abraham hva Sarah gjorde bak Ham i teltet.

¹⁵⁵ Du sa det ville gjenta seg igjen når hele den hedenske verden ville være i en sodomisk tilstand. Og vi er her, Herre. Andre profetier stadfester det samme, at Elias skulle bli sendt i den siste tid, Elias' Ånd på jorden, for å bringe hjertene til fedrene, eller, "barna tilbake til fedrene." Og jeg ber, Gud, at Du i denne stund må stadfeste Ditt Ord, at Du er den samme i går, i dag, og for evig. Gi det, Far. De er fullt og helt Dine. Jeg ber om at Du må gi disse velsignelsene og stadfeste det som er blitt sagt, til Guds Ære. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁵⁶ Å tale et ord, er et menneske; stadfeste et ord, er Gud. Å si noe, er en ting; Gud til å gjøre det, er noe annet. Gud trenger ingen tolk; Han gir Sin Egen tolkning.

¹⁵⁷ Nå er det like før vi skal ha en bønnekø, for å be for de syke, om Gud vil. Og vi vet at det ikke er noen, ingen mann,

ingen kvinne, intet menneske, ingen engel, som kan helbrede deg, for Gud har allerede gjort det. Han gjorde forberedelsene, det eneste du må gjøre er å ta imot det.

¹⁵⁸ Det er intet menneske, ingen engel, ikke noe, ikke engang Gud Selv, kan tilgi deg syndene dine. Det er allerede gjort. Jesus gjorde det på Korset. Men det vil aldri gagne deg, eller noe, eller være til noen nytte for deg, før du tar imot det. Skjønner?

¹⁵⁹ Det eneste som kan bli gjort, er befalinger som er gitt av Gud, for troende til å legge hendene på de syke. De har gjort det ned gjennom tidsaldrene, gjennom vekkelser. Og de har kalt det, "Gud."

¹⁶⁰ Abraham hadde sett mange tegn. Men det kom en tid da Abraham så sitt siste tegn, rett før Sodoma ble brent, og det var Gud som manifesterte Seg Selv i en menneskelig skikkelse. Tror dere det? Sa Jesus det ville gjenta seg?

¹⁶¹ Nå, hvor mange her inne . . . Og ute på radioen, eller ute på telefonene utover nasjonen, hvis dere fortsatt hører på, gjør dere klar nå for bønn, vær i bønn, og dere som har disse lommeterøklærne her. Nå, jeg kan ikke fortelle Gud hva Han skal gjøre. Nei, la det være langt fra meg å prøve på det. Han er suveren; Han gjør det Han ønsker. Jeg kan bare adlyde og bare kan si hva Han sier.

¹⁶² Og nå står de rundt veggene, de er stuert sammen, er overfylt. Jeg undrer på om vi kunne spørre Gud med disse ordene, "Hva er denne attraksjonen?" Hvis Gud ville bevege Seg iblant oss igjen (det kan være fremmede her), og bevege Seg iblant oss og vise Sitt velsignede ansikt iblant oss, vise at Hans Ånd er her, vise at Han er den samme i går, i dag, og for evig, så hver enkelt av oss (etter disse to sterke Budskapene) kan tro at det er slik? Kan dere gjøre det? Ja vel.

¹⁶³ Istedenfor å rope opp en bønnekø, da; varmt, overfylt, og står langs veggen. Jeg ser meg rundt *denne* veien, for å rope opp bønnekøen min, dere kunne ikke klare det; se, stående der. Kunne jeg rope den opp *denne* veien? Dere er syke, feltsenger, alt mulig annet, liggende; dere kunne ikke klare det. Så sitt der du er, og tro Gud. Hvis du har et bønnekort, hold på det, det vil være bra. Vi vil komme til deg hvis du ønsker å komme gjennom en kø. Men du trenger ikke komme gjennom en kø.

¹⁶⁴ Herr Shepherd, sist søndag kveld, kom ikke gjennom noen kø. Jeg tror ikke—jeg tror ikke han hadde et bønnekort. Er herr Shepherd her i kveld? Hvor er han? Er han her? Han er bakerst. Hadde du et bønnekort, herr Shepherd? Ikke det? Han hadde ikke. Han sitter rett der igjen, i kveld. Det er et godt sted å være, broder Shepherd.

¹⁶⁵ Ikke bare trenger du å være der, men bare ha tro. For, husk, en liten kvinne berørte Hans kledning og Han

kjente det. Og Han er den samme i går, i dag, og for evig. Og Hebreerbrevet, i det Nye Testamentet, sier at Han er Ypperstepresten i kveld som kan bli “berørt av dine svakheter.” Tror du det? Ha tro da! Ikke tvil på Det. Tro Det, og det vil skje. Du kan ha det du—det du har bedt om, hvis du kan tro Det. Men du må tro Det. Vil du gjøre det? Vil dere alle tro Det? Hvor mange vil tro Det nå? Gud velsigne dere.

¹⁶⁶ Jeg vet ikke hvem som er hvem. Jeg kjenner ikke noen av dere. Det er ikke min sak å kjenne noen av dere. Det er Guds sak å vite disse tingene. Men Han vil gjøre det hvis du vil tro Det. Vil du tro Det nå?

¹⁶⁷ Nå, Kjære Gud, vi er så visst ikke en flokk med hybrid-kristne, vi burde ikke være det, noen som må degges med og behandles som babyer. Du har ikke den typen, Herre. Du har robuste troende. Selveste Guds Nærvær setter et menneskehjerte i brann. Som Abraham, han trodde Gud. Du gjorde Deg Selv kjent for ham, så viste Du Deg for ham og utførte et tegn, og han trodde Deg. Du forvandlet kroppen hans tilbake til en ung mann, og også hans kone, hvilket, hans kone var en del av hans egen kropp. Så kom det nye barnet frem, løftessønnen.

¹⁶⁸ Gud, Du lovet at det ville bli det samme i denne tid. Jeg ber om at Du må stadfeste dette Ordet. Og vi vil ta for oss akkurat det ene løftet der, at det vil være som det var i Sodoma, rett før Sodoma ble brent og dommen rammet Sodoma, hedningeverden. Så det er like før dommen rammer hedningeverden, og jødene har tre og et halvt år til gjennom Trengselstiden, Jakobs trengsel, fortsettelsen av de sytti ukene til Daniel. Men, hedningenes er talte, det er på tide å dra. Og Du ga det tegnet, og Du sa det ville skje igjen. Gi det, Gud. De er, vi er i Dine hender, gjør med oss som Du ser passer. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁶⁹ Ikke vær nærvøs nå. Hvordan ville det være hvis jeg var nervøs? Nå, jeg gjør noe her som avhenger av Guds suverenitet. Men hvorfor gjør jeg dette? Han sa det ville skje. Det avgjør det. Og hvis Han gjør Seg Selv det, stadfestet slik foran dere, vel, kan dere ikke tro Ham? Jo visst. Bare ha tro nå og tro.

La meg bare se meg rundt, se hvor den Hellige Ånd vil lede, hva Han vil gjøre. Jeg vet ikke hva Han vil gjøre, det er opp til Ham. Men hvis dere bare kan ha tro, bare tro, “Alle ting er mulig for dem som tror.” Tror dere alle det, løft opp deres hender og si, “Jeg tror Det.” [Forsamlingen sier, “Jeg tror Det.”—Red.] Av hele mitt hjerte, tror jeg Det.

¹⁷⁰ Nå tre vil være en stadfestelse, hvis Han vil gjøre det tre ganger på rad, for å bevise for dere at Det er riktig. Jeg bryr meg ikke om hvor du er, hvem du er, bare ha tro og tro. Nå, ikke—ikke beveg dere rundt. *Denne* veien.

¹⁷¹ Dame, som ber, jeg kjenner deg ikke. Bare sitt der du er; du trenger ikke komme. Jeg kjenner deg ikke, men du holder ei lita jente i hånden, eller på fanget ditt. Jeg er en total fremmed for deg. Og den lille jenta ser normal ut, hun ser frisk ut. Hun er ei pen lita jente, lita rødhåret jente. Jeg ser her på henne, hun ser ikke ut som hun er vanfør eller noe. Jeg vet ikke hva som er i veien med henne. Det er kanskje ikke for barnet; det kan være for deg. Men jeg fikk bare se deg sitte der med det barnet, og be. Jeg må snakke med deg et øyeblikk, for å oppfatte din ånd, som Jesus sa til kvinnen, “Gi Meg å drikke,” ser dere, bare for å finne—finne ut av en person. Broder Bryant og dem sitter her, jeg kjenner disse menneskene som sitter her. De kan være trengende, også, men du var en fremmed.

¹⁷² Tror du at jeg er Guds profet? Tror du at disse tingene som du har hørt i kveld er Sannheten? Nå, hvis Gud vil åpenbare for meg noe som du har gjort, eller noe du ikke burde ha gjort, eller noe som er galt med deg, eller hva ditt begjær er, vil du vite om det er sant eller ikke. Vil du ikke? Og hvis Han vil gjøre det, vil det stadfeste Hans Ord at Han er den samme i går, i dag, og for evig, og at Lukas 17:30 blir manifestert? Tror du Det?

¹⁷³ Nå, damen løftet hånden sin på at vi er fremmede. Jeg kjenner deg ikke, men jeg prøver å få kontakt med hennes ånd, en person. Det er så mange av dere som trekker. Nå, tro Dette av hele ditt hjerte.

Nå, det er for den lille jenta. Det er ikke deg. Du er nervøs, men det er ikke nervøsiteten som plager deg. Det store på ditt hjerte er den lille jenta. Og tror du at Gud kan fortelle meg hva det er? Tror du det? Ville det hjelpe deg, ville du tro da? Det er en hjerneskade. Det riktig? Nå legg din hånd på det lille barnets hode; din hånd.

¹⁷⁴ Kjære Gud, Du sa, “Disse tegn skal følge dem som tror. De skal legge sine hender på de syke, og de skal bli friske.” Kvinnen er en troende. Hennes hånd er på barnet. Må det bli friskt. I Jesu Kristi Navn, ber jeg denne bønnen. Amen.

¹⁷⁵ Tror dere nå, alle sammen? Hvis du kan tro, er alle ting mulig. Ja visst!

¹⁷⁶ Jeg kjenner damen som sitter ved siden av henne, men hun ser så oppriktig denne veien. Jeg kan ikke huske navnet hennes, men jeg. . . Hvis jeg ser på henne et øyeblikk, ville jeg vite. Men jeg kjenner kvinnen ved utseende, men jeg vet ikke hva som er problemet ditt. Tror du jeg. . . Gud vil la meg vite hva problemet ditt er? Ville du. . . Ville det hjelpe deg? Sukkersyke. Nå, hvis det er riktig, hold opp din hånd. Ja visst!

¹⁷⁷ Tilfeldigvis har damen liggende. . . sittende ved siden av deg, det samme. Hun er en fremmed. Den andre damen ber for noen, et handikappet barn. Tror du av hele ditt hjerte, vil Gud gi det.

178 Noen bak her. Mann som sitter der borte, prøver å bli kvitt sigarettøyking. Tror du Gud vil ta dem bort fra deg? Ja vel. Tror du? Du kan få det. Jeg har aldri sett mannen i mitt liv.

179 Her er en mann. Ser dere den mørke skyggen som henger over denne mannen rett her som ligger på en slags feltseng, eller en stol? Han er døende. Han er innhyllet i skygge. Han har kreft. Jeg kjenner ikke mannen, aldri sett ham. Gud vet alt om deg. Det er sannheten, sir. Tror du at Gud kunne fortelle meg noe om deg? Ville det hjelpe deg til å motta din helbredelse? [Broderen sier, "Ja, det gjør jeg."—Red.] Du ble tatt med hit av en venn. Men du er ikke herfra, du er et sted der det er en stor mengde vann som folk fisker ved. ["Ja."] Ja, Albany, Kentucky. ["Det stemmer."] Det stemmer. Tro, og du kan dra hjem igjen, frisk. Tro at det er borte. Hvis du vil tro Det! Du må tro Det, og tro det er blitt gjort for deg. Tror du?

180 Du, fra Tennessee, har en gutt som har astma. Ikke herifra, men tror du at han vil bli helbredet? Da ta lommeørkleet ditt, ditt. . . i hånden din der, til ham. Han vil bli helbredet hvis du tror Det.

181 Damen som gråter, som sitter overfor doktor Vayle der. Hun er innhyllet i skygge, også, en mørk skygge. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv, men hun har kreft. Hun vil dø hvis ikke noe blir gjort for henne. Tror du Han vil helbrede deg, dame? Kan du? Du kan få din helbredelse, hvis du bare vil tro.

182 Det er en liten dame som sitter rett bak henne med et lommeørkle over munnen. Hun har også magesår, syk. Du har hatt besvimelsesanfall, blindhet, faller ut. Noen tok deg med hit. Du har kvinneproblemer. Hvis du vil tro, kan du dra hjem, bli frisk.

183 Du, unge mann, du er en fremmed; sitter rett her foran meg, ser på meg. Hva er du, puertorikansk eller noe? Ja, det jeg mente, . . .? . . .! Jeg er en fremmed for deg. Du vet det; du er ikke engang fra mitt land. Men tror du at Gud kan gi deg ditt hjertes begjær? Hvis jeg forteller deg hva ditt begjær er, vil du ta imot det? Du søker dåpen i den Hellige Ånd. Det er sant. Ta imot den Hellige Ånd, min broder.

184 Her er en farget mann som sitter langt bak her, har en byrde på sitt hjerte. Det er for sin kone. Hun er ikke her, engang. Hun har problemer med føttene sine. Tror du at Han vil helbrede henne? Gjør du? Du er en fremmed her. Du er fra den andre siden av havet. Du er fra Jamaica. Tror du Gud kan fortelle meg hvem du er? Herr Brady. Tror du? Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.

185 Denne damen som sitter helt borte på *denne* enden, ved siden av fru Wright der, hun har en byrde på sitt hjerte. Hun ber for en datter. Hun venter på en operasjon. Tror du av hele ditt hjerte, for henne? Hun vil ikke trenge den hvis du kan få henne til å tro Det. Jeg kan ikke helbrede.

¹⁸⁶ Langt bak der i barnerommet, ser jeg Herrens Ånd, en Engel, et Lys som beveger Seg i barnerommet. Det er over en ung kvinne, og hun har et åndelig problem hun lurar på. Virker som jeg burde ha kjent kvinnen, på en eller annen måte, en ung kvinne. Hun har også en kvinnesykdom. Ja. Hennes navn er fru West, fra Alabama, fru til David West. Tro; Gud vil gi det til deg.

¹⁸⁷ “Det skal bli Lys, og på den dagen da Menneskesønnen blir åpenbart.” Hvis det ikke er Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig, vet jeg ikke noe om Det. Tror dere Det? Alle ting er mulig for dem som tror.

¹⁸⁸ Ute på mikrofonene utover landet nå, og i dette tabernaklet, hvor mange av dere vil løfte deres hender og si, “Jeg er en troende”? Nå, dere der ute i landene, alle har løftet hendene sine, her. Og langt ute, der et eller annet sted utover nasjonen, dere har løftet hendene deres, uten tvil. Lukk nå øynene deres, bare legg hendene deres på noen nær dere. Ta et tak i hånden deres. Legg den på skulderen deres. Jeg har mine hender på lommeterklærne. Se hva som er blitt gjort i dag! Se hva som er blitt gjort nå.

Å skue Hans hellige trekk
En glød av Guddommelig kjærlighet;
Velsignede deltagere av Hans nåde,
Skal skinne som edelstener i Hans krone.

Be nå. La oss be, overalt.

¹⁸⁹ Kjære Gud, stunden har kommet. Hva betyr dette? Gud oppfyller Sitt Ord! Hva er attraksjonen, Herre? Det er Gud som oppfyller Sitt Ord. Hva er dette utover nasjonen, gjennom telefonens redskap, at hundrevis av mennesker har lagt sine hender på hverandre utover nasjonen, fra én kyst til en annen, fra nord til sør, øst til vest? Her sitter mennesker her fra fremmede land, mange av statene, Mexico, Canada, og vi har lagt hendene våre på hverandre. Gud oppfyller Sitt Ord!

¹⁹⁰ Hvordan har det seg at en person kan stå her ved den Hellige Ånd og henvende Seg til en mann som Han gjorde med Simon Peter, “Ditt navn er Simon, du er sønn av Jonas”?

“Gå og hent din mann og kom hit.”

“Jeg har ingen mann.”

“Riktig. Du har fem.”

¹⁹¹ Hun sa, “Jeg vet at Messias kommer for å gjøre dette, men Hvem er Du?”

Han sa, “Jeg er Han.”

¹⁹² Og Du er den samme i går, i dag, og for evig. Og Du har lovet, “De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også. Mer enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Faderen.” “Og, se,

i den siste tid vil Jeg sende Elias til dere, profeten, og han skal forandre folkets tanker, vende barnas hjerter tilbake til den apostoliske Bibelens Lære.” “Og det skal bli Lys i aftenstiden.”

¹⁹³ Her er vi, mektige Himmelens Gud! Tiden er her! Hendene er på folket.

¹⁹⁴ Satan, du er beseiret. Du er en løgner. Og, som en Guds tjener, og som tjenere, befaler vi at i Jesu Kristi Navn, at du adlyder Guds Ord, og går ut av folket, for det er skrevet, “I Mitt Navn skal de kaste ut djevler.”

¹⁹⁵ Og hele folket kan bli satt fri. Gi det, Kjære Gud. Du er Himmelens Gud som beseiret, alle sykdommer og lidelser og alle djevelens gjerninger, den dagen med en attraksjon på Golgatafjellet. Du er Gud. Og folket er helbredet ved Dine sår. De er frie. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁹⁶ Gud, ethvert lommestørkle som ligger her, mens Guds Ånd er nærværende, mens Jesu Kristi salvelse er over folket, og de store tegnene som Han lovet blir oppfylt, og jorden skjelver, jordskjelv finner sted, de store tegn som Han fortalte om, og Skriften blir oppfylt, og Aftenslyset skinner. Jeg legger mitt legeme over disse lommestørklærne, som representerer hele dette legemet av troende fra øst, vest, nord, og sør; og sier til djevelen, “I Jesu Kristi Navn, forsvinn fra enhver pasient disse blir lagt på,” til Guds Ords heder og ære. I Guds Ords Navn, Jesus Kristus fra Nasaret. Amen.

¹⁹⁷ Nå, rolig, fornuftig, sindig, og i deres rette innstilling, som troende, tror dere nå og tar imot deres helbredelse fra Gud Allmechtig, i Jesu Kristi Navn? Hvis dere gjør det, løft deres hender. Alle ute i landene, løft deres hender der ute. Enhver person her inne, så langt jeg kan se, hadde sine hender løftet; innsiden, utsiden, mot vinduene, i dørene, i barnerommene, og rundt overalt, folk med hendene løftet. De tar imot Det. Satan er beseiret! Jesu Kristi sår helbreder dere, og Jesu Kristi Nærvær beviser det faktum at Han lever i dag, alltid i stand til å holde ethvert løfte som Han ga. Amen! Jeg tror Ham. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

¹⁹⁸ La oss nå reise oss. I Herren Jesu Navn, tar vi imot alt som er blitt gjort eller sagt, vi elsker Ham av hele vårt hjerte. Vi holder av Ham med alt som er i oss. Nå mens dere går til deres ulike hjem fra i kveld, må Gud gå med dere. Må Gud gi dere den Hellige Ånd hvis dere ikke har den Hellige Ånd.

¹⁹⁹ Enhver mann, kvinne, gutt, eller jente, her, som ikke er blitt døpt i Jesu Kristi Navn, der er klær, basseng. Ikke utsett til i morgen det som kan gjøres i dag. I morgen kan være for sent. “Hver dag har nok, med sin egen plage.” Der står forkynnere, og venter, klær venter. Ingen unnskyldninger.

Venter dere? Hvis dere gjør det, så tro. Uansett hvordan dere ble døpt, stenket, overøst, hva enn det er, er det en feil. Lyset har kommet. Kom, tro, og bli døpt.

²⁰⁰ Alle uten den Hellige Ånd, må dere ta imot den Hellige Ånd, hver enkelt av dere, i den fulle Guddommelige kraften og kjærligheten som Han lovet dere, for å gjøre dere til en ny skapning i Ham. Gud velsigne dere.

²⁰¹ Nå, inntil neste søndag morgen klokken halv ti, la oss synge denne lille sangen som vi pleide å synge for mange år siden.

Ikke glem familiebønnen,
Jesus ønsker å møte dere der;
Han vil ta alle deres bekymringer,
Ikke glem familiebønnen.

La oss synge den sammen nå.

Ikke glem familiebønnen,
Jesus ønsker å møte dere der;
Han vil ta alle deres bekymringer,
Åh, ikke glem familiebønnen.

²⁰² Nå mens vi synger den igjen, håndhils på en pilegrim ved siden av deg, ser dere, mens vi synger den.

Ikke glem familiebønnen,
Åh, Jesus ønsker å møte dere der;
Han vil ta alle deres bekymringer,
Åh, ikke glem familiebønnen.

²⁰³ Elsker dere Ham ikke? Jeg elsker Ham. Jeg elsker Ham fordi Han elsket meg først og kjøpte min frelse (det var attraksjonen) på Golgatafjellet. Den samme attraksjonen på Sunset Mountain, Nebo-fjellet, Sinai-fjellet, alle de ulike fjelltopp-opplevelsene. Så, ja vel, la oss synge den nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjø- . . . frelse
På Golgatas tre.

²⁰⁴ Alle som elsker Ham, si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] La det bli slik! Nå bare tenk på hva Han har gjort for deg; tenk, at du kunne ha vært der ute i et barrom i kveld. Du hadde sannsynligvis vært i graven som jeg skulle ha vært, utenfor Guds barmhjertighet. Hva gjorde Han for deg? Åh, hvordan kan vi la være å elske Ham? Spiller ingen rolle hva noen andre sier, Han er først.

²⁰⁵ La oss lukke våre øyne, og bøye våre hoder mens vi synger den til Ham nå. Han liker sanger, at vi synger lovsanger. La oss synge den til Ham nå.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁰⁶ Med våre hoder og hjerter bøyde i Hans Nærvær, takknemlighet for det våre øyne har sett, det våre ører har hørt, det som er oppskrevet i Guds Ord, det Hans løfte har vært til oss i dag. Gud velsigne dere.

²⁰⁷ Vi har en—en gjest med oss i kveld, en broder, Ned Iverson, tidligere en presbyteriansk forkynner. Faren hans, brødrene hans, er presbyterianske forkynnere. Han, ble som jeg har forstått, døpt i dag, igjen, i Jesu Kristi Navn. Han er en forkynner, og en god en sådan. Og nå vil jeg spørre ham, siden jeg tror han er Guds tjener, om å be om Guds velsignelser over denne forsamlingen idet dere går til deres hjem.

²⁰⁸ Broder Iverson, kom frem, mens vi har våre hoder bøyde i bønn. Gud velsigne deg, min broder.

HVA ER ATTRAKSJONEN PÅ FJELLET? NOR65-0725E
(What Is The Attraction On The Mountain?)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 25 juli 1965, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org